किंच बतहेमुनयः एतस्यदीर्घमायुः सत्वंबलमिंद्रियंतत्पाटवंच अन्यच्चयद्भवद्भिराशासितमपेक्षितंतद्भूतसर्वम् ॥ ३३ ॥ अस्त्रादीनांयथासत्यता भवेत् अस्माकंचवचःसत्यंयथाभवेत्तथाविधीयतामित्यर्थः ॥ ३४ ॥ तथासंपादयन्नाह आत्मावाइति अंगादंगात्संभवसिहृदयादभिजायसे आत्मावैपुत्रनामासिसजीवशरदःशतमित्यादिवेदानुशासनंवेदवचनम् तस्मादस्यरोमहर्षणस्यपुत्रउग्रश्रवाः भवतांपुराणप्रवक्ताभवेत् सचायुरादिमांश्चभवेत् अतःसाक्षादजीवनादस्त्रस्यमृत्योश्चसत्यतापुत्ररूपेणचायुरादिसिद्धेर्युष्मद्वचनस्यापिसत्यतास्यादितिभावः ॥ ३५ ॥ प्रथमंतावदपेक्षितं

दीर्घमायुर्बतैतस्यसत्त्वमिंद्रियमेवच ॥ आशासितंयत्तद्भूतसाधयेयोगमायया ॥ ३३ ॥ ऋषयऊचुः अस्त्रस्यतववीर्यस्यमृत्योरस्माकमेवच ॥ यथाभवेद्वचःसत्यंतथारामविधीयताम् ॥ ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच आत्मावैपुत्रउत्पन्नइतिवेदानुशासनम् ॥ तस्मादस्यभवेद्वक्ताआयुरिंद्रियसत्त्ववान् ॥ ३५ ॥ किंवःकामोमुनिश्रेष्ठाब्रूताहंकरवाण्यथ ॥ अजानतस्त्वपचितिंयथामेचिंत्यतांबुधाः ॥ ३६ ॥ ऋषयऊचुः इल्वलस्यसुतोघोरोबल्वलोनामदानवः ॥ सदूषयतिनःसत्रमेत्यपर्वणिपर्वणि ॥ ३७ ॥ तंपापंजहिदाशार्हतन्नःशुश्रूषणंपरम् ॥ पूयशोणितविण्मूत्रसुरामांसाभिवर्षिणम् ॥ ३८ ॥ ततश्चभारतंवर्षंपरीत्यसुसमाहितः ॥ चरित्वाद्वादशमासांस्तीर्थस्नायीविशुध्यसे ३९ ॥ इतिश्रीभा॰ दशमस्कंधेबलदेवचरित्रेबल्वलवधोनामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ श्रीशुकउवाच ततःपर्वण्युपावृत्तेप्रचंडःपांसुवर्षणः ॥ भीमोवायुरभूद्राजन्पूयगंधस्तुसर्वशः ॥ १ ॥

कथयततदहंकरिष्यामीत्याह किंवःकामइति किंविषयोवः कामोवर्ततेतद्भूतेति अथानंतरंब्रह्मदंडंगृहीत्वाअपचितिंनिष्कृतिमजानतोमे हेबुधाः यथावच्चिंत्यतामपचितिरिति ॥ ३६ ॥ प्रथमंतावदपेक्षितंकर्तव्यंकथयंति इल्वलस्येतिद्वाभ्याम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रायश्चित्तमाहुः ततश्चेति परीत्यप्रदक्षिणीकृत्य सुसमाधानादिगुणविशेषादेकाब्दमात्रमुक्तमित्यविरोधः सुसमाहितः कामक्रोधादिरहितः चरित्वाकृच्छ्राणि ॥ ३९ ॥ इतिदशमेटीकायामष्टसप्ततितमोध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ऊनाशीतितमेरामोबल्वलंद्विजतुष्टये निहत्यतीर्थस्नानाद्यैःसूतहत्यामपानुदत् ॥ १ ॥ उपावृत्तेप्राप्ते ॥ १ ॥